

VÝROČÍ A ZMĚNA

V létě tomu bylo 20 let, co byla naše organizace založena. Dvalet let nepřetržitě existence si jistě žádá nejen oslavu, ale i reflexi. Proto jsme 29. srpna svolali na pražskou Kliniku setkání, jehož téžistě tvořily zejména tematické diskuse o uplynulých letech a o vyhlídkách do budoucna. Úvody těchto diskusí jsme následně zveřejnili i pro širší publikum.

K 1. lednu 2015 se naše organizace přejmenovala z České anarchistické federace na Anarchistickou federaci - odstranili jsme tedy národnostní přívlastek. Tím jsme chtěli mimo jiné ukázat, že navzdory současné snaze o rehabilitaci nacionalismu ve společnosti považujeme konstrukt národa a označení s tím spojená za bezpředmětné. Současně se změnou názvu organizace jsme přistoupili také ke změně naší webové adresy na afed.cz. To pro nás bylo také příležitostí po mnoha letech změnit podobu webových stránek a přizpůsobit ji tak více požadavkům doby. Nadále však web zůstal denně aktualizovanou informační platformou přinášející zprávy z akcí antiautoritářského hnutí, recenze zajímavých publikací, stejně jako různé komentáře, informace ze zahraničí či texty o anarchistické teorii a historii. Policejní represe však měla za následek, že webové stránky byly od konce dubna přes pět měsíců vyřazeny ze standardního provozu.

ČELÍME REPRESI

Anarchistické hnutí v Česku bylo v roce 2015 postiženo rozsáhlou represí organizovanou specializovaným útvarům Policie ČR. Cíle policejních aktivit jsou jasné: infiltrovat hnutí, rozkrýt ho, diskreditovat ho v očích veřejnosti a paralyzovat různými obviněními. Policie provedla na konci dubna rozsáhlé razie a zadržela jedenáct lidí. Tuto vskutku megalomanskou akci nezapomněla náležitě pod označením Fénix medializovat a strašit veřejnost hrozbou terorismu. Pět lidí bylo obviněno za něco, co se nestalo, za údajnou přípravu útoku na vlak s vojenským materiálem. Záhy se ukázalo, že se jedná o předem vykonstruovanou kauzu za přispění policii nasazených agentů provokatérů. Razii využila policie i k tomu, aby zabavila počítače a servery, a tím vyřadila z provozu množství antiautoritářských webů, včetně našeho. Následoval mohutný policejní útok na pražský squat Cibulka a následně vazba pro dalšího anarchistu, kterého policie obvinila z hození zápalných lahví na zahradu ministra obrany, i když se v uvedenou dobu prokazatelně nacházel na jiném místě. K výslechům putovaly desítky lidí a policie se jala vymýšlet proti stíhaným další obvinění.

Represe nás sice zasáhla, ale nezničila, naopak v mnohém dokonce posílila. V první řadě ukázala, že trvat na dodržování bezpečnostní kultury není projev bezdůvodné paranoie, ale nutnost tvář v tvář systematickému fyzlování. Rozvinula se diskuse o místě insurekcionismu v hnutí a výstupech tzv. Síť revolucních buněk. AF v této debatě stála pevně na pozicích sociálního anarchismu a aktivity SRB vnímala jako kontraproduktivní. I když se v rámci hnutí vyskytly různé postoje, jeho soudržnost až na pár výjimek nebyla nijak narušena. Dalším důležitým aspektem je, že i vzhledem k represivní vlně jsme nerezignovali na vlastní agendu. Téma policejní represe a nasazování agentů jsme se pokusili širěji rozvíjet coby hlavní téma jednoho z čísel anarchistické revue *Existence*, kde jsme se obrátili ke zkušenostem z minulosti i ze zahraničí a pokusili se konstatovat, jaké výzvy z toho pro naše hnutí plynou.

SOLIDARITA SE STÍHANÝMI

Jedním z nejdůležitějších kroků byla podpora stíhaných. Každý se mohl zapojit do psaní dopisů lidem drženým ve vazbě, pořádání benefičí a sbírek na jejich podporu a dalších aktivit souvisejících s kauzou a pomocí i všem dalším postiženým. Jednou z prvních reakcí bylo prohlášení několika skupin, včetně AF, „Nejsme teroristé“.

Proběhlo několik veřejných akcí přímo před vazebními věznicemi, jejichž účelem bylo vedle protestu dát vědět kamarádům přímo přes vězeňské zdi, za nimiž se nacházejí, že mají naši podporu. Konaly se zpravidla 28., tedy v den, kdy proběhla razie Fénix. Svou účastí jsme podpořili akce tohoto typu 6. června, 28. června, 28. července, 10. srpna (na narozeniny jednoho z vězňených, a to i s ohňostrojem), 28. září a 24. prosince.

Demonstraci většího rozsahu na podporu politických vězňů jsme zorganizovali společně s INR pod názvem „Kdo ohlídá hlídače?“ 28. srpna v Praze. Asi 250 lidí prošlo za neustávajícího skandování a s transparenty centrem města. Po akci následovala afterparty na Klinice a na stejném místě jsme dva dny předtím s INR uspořádali besedu „Hlídači v hledáčku“ o policejní represí. Veřejných diskusí na toto téma se konalo více, například v rámci informačního a benefičního večera na podporu vězňených anarchistů v Plzni, nebo v Praze, Ostravě a Brně v rámci veřejných čtení z policejních protokolů. V rámci kampaně International Week of Solidarity with Anarchist Prisoners 2015 uspořádala 25. srpna skupina AF-Východ kulturně-benefiční akci na východě Čech.

Byla by ale chyba myslet si, že kvůli zesílené represí hnutí v Česku solidaritu jen vyžaduje. Stejně jako v předchozích letech jsme i nyní pokračovali v informování o represích v zahraničí, zejména v Rusku, Bělorusku, na Ukrajině či ve Španělsku, a to jak na webu, tak v časopise *Existence*. Ve spolupráci s INR jsme navíc 14. února uspořádali demonstraci, jejímž cílem bylo odsouzení pronásledování antifašistů v Rusku. Asi 70 lidí s transparenty a vlajkami pochodovalo se svým poselstvím k ruské ambasádě. Na konci února jsme podpořili akční dny pro perzekvované běloruské anarchisty.

PROTI XENOFOBII A NA PODPORU UPRCHLÍKŮ

Vedle nutnosti čelit represím byla bezesporu nejčastějším bodem naší agendy potřeba postavit se projevům fašizující se části společnosti. Média a politici, kteří se rádi nesou na vlně nenávisti a uměle rozdmýchávaného strachu, si našli nové obětní beránky v podobě lidí prchajících do Evropy před válkami a bídou.

20. února jsme se aktivně přidali k demonstraci na podporu uprchlíků a proti xenofobii, kterou v Praze za účasti 300 lidí pořádala INR. 25. června jsme podpořili pražský happening „Pevnost Česko“ a o den později jsme se zapojili do protestu iniciativy Brno blokuje proti demonstraci neonacistů v Brně.

Neonacisty však brzy začaly doplňovat nově se rozjíždějící xenofobní a protiislámské iniciativy, jimž se dostalo podpory i od prezidenta Zemana, jemuž na oplátku na svých akcích začaly provolávat slávu. Hranice tolerance vůči nenávisným výrokům a projevům se ve společnosti výrazně posunuly a i nenávisným demonstracím se dostávalo většího početního zastoupení než těm antifašistickým,

jako tomu bylo například 18. července, 15. srpna, 12. září, 17. října či 12. prosince. Nejvýraznější protest vůči xenofobii a na podporu uprchlíků se konal pod názvem „Tahle Země patří všem“ 17. listopadu. Toto symbolické datum bylo zřejmě důvodem, že akce podpořilo na 3000 lidí. My jsme se do ní zapojili v rámci „Antinacionalistického bloku“, který byl nakonec její nejživější a nejhlučnější součástí, a proslovem „Naší identitou je lidství“.

Naší reakci si vysloužilo i asociální chování státu k uprchlíkům, kteří zkusili použít ČR jako tranzitní zemi pro cestu do zemí západní Evropy. Praktickou politikou státu se stala de facto šikana zadržovaných uprchlíků, jejichž počty navíc nebyly nijak vysoké, což mělo evidentně vést ostatní k tomu, aby se ČR při své cestě vyhnuli. Přidávali jsme se proto k protestům, které tomu byly věnovány, jako byl kupříkladu 3. září spontánní pochod ke kanceláři Odboru azylové a migrační politiky MV ČR. Vyjádřili jsme také solidaritu s uprchlíky zadržovanými ve vězeňském zařízení v Drahonovicích a podpořili menší solidarní akce, které se konaly přímo na místě 13. a 14. listopadu, a pochod k detenčnímu táboru 5. prosince.

Podle nás nejdůležitějším zvratem v aktivitách na pomoc uprchlíkům bylo vyhlášení materiální sbírky autonomním sociálním centrem Klinika, po němž následovala obrovská odezva stovek lidí přejících si nějakým způsobem přispět. Velmi rychle se podobná iniciativa rozšířila i do jiných míst a do kritických lokalit na hranicích EU začaly vyjíždět desítky a posléze stovky dobrovolníků, aby poskytovali pomoc, již nejsou schopny či ochotny poskytovat státy a institucionalizované skupiny, které to mají ve své agendě. Vlnu pomoci zdola jsme se pak snažili přiblížit v hlavním tématu první *Existence* roku 2016.

Problém ale nespaturujeme jen ve fašizaci společnosti napříč Evropou, zvláště tou východní, ale i v postojích, které mají základ v náboženském tmářství. Proto jsme také ihned po vražedných útocích v Paříži vydali v tomto smyslu jednoznačné prohlášení „Proti pohrdání lidskými životy“.

PODPORA SQUATINGU

Bez váhání jsme se v roce 2015 zapojili do podpory autonomního sociálního centra Klinika, které vzniklo koncem listopadu 2014 v obsazené budově v Jeseniové ulici na pražském Žižkově a po několika dnech čelilo policejní evikci. 2. března po protestech a jednáních mohl kolektiv Kliniky otevřít budovu vlastním klíčem na základě roční smlouvy o zápůjčce. Zapojili jsme se do Dne pro Kliniku, který se konal 24. ledna v mnoha českých a slovenských městech, a účastnili se demonstrace za Kliniku před úřadem vlády 8. dubna, kde 200 lidí požadovalo zastavení snahy po privatizaci budovy. Klinika se stala prostorem, který můžeme využívat i my, participovat na zdejších akcích či je podpořit svou účastí. Tento prostor překonal původní očekávání a stal se důležitým místem aktivistického života. Bylo proto samozřejmostí, že jsme se přidali k oslavě prvního výročí žižkovského autonomního centra v podobě street party v ulicích Žižkova.

Od začátku dubna bylo evidentní, že se stahují mračna nad squatem Cibulka a hrozí evikce. Na místě se konalo mnoho podpůrných akcí, ale i tak sem 6. května zrána najela policejní kavalerie i s vodním dětem a obyvatelé usedlosti násilně vyhnala. Jasně jsme se vyjádřili k tomuto aktu mocenské zvůle a podpořili následně akce solidarity s „cibulkáři“ 7. května a 17. května.

ANTIMILITARISMUS

Jedním z témat, kterým se dlouhodobě věnujeme, je antimilitarismus. 29. března zareagovala skupina AF-Východ na propagandistickou jízdu konvoje americké armády tím, že ho přivítala na jednom ze silničních nadjezdů transparentem „Stop makin' global chaos“. AF při této příležitosti připravila pro zájemce také několik antimilitaristických plakátů ke stažení a výlepu.

Největším antimilitaristickým vystoupením byla tradiční prvomájová demonstrace, která se nesla pod heslem „Válku válce!“ a navíc probíhala v solidárním spojení s ruskými anarchisty, kteří jsou vystaveni silnému tlaku militaristického Putinova režimu. Zazněly tedy i dvojjazyčné proslovy. Tradiční účast tří stovek aktivistů a aktivistek dala represivním složkám najevo, že jen pár dní stará razií nikoho nezastraší. U příležitosti demonstrace vyšlo 9. číslo anarchistického zpravodaje *Zdola* věnované právě rostoucí militarizaci ve světě a odporu vůči ní. Ve stejný den někteří z nás podpořili blokádu pochodu neonacistů Brnem, kterou násilně rozehnala policie.

Na mezinárodní úrovni se AF připojila k prohlášení IFA vyzývajícímu k novým formám solidarity proti válkám.

PIETNÍ AKCE

V lednu jsme si připomněli 6. výročí v Rusku zavražděných anti-fašistických aktivistů Stanislava Markelova a Anastázie Baburové. V Praze byl vyvěšen transparent se jmény v Rusku zavražděných anti-fašistů a nápisem „Nacismus stále zabíjí“. Nakladatelství AF při té příležitosti vydalo ve spolupráci s AFA publikaci *Vlastenectví jako diagnóza - kauzy ruských neonacistů*.

Ve stejné době jsme vzpomněli také na Honzu Kučeru, antifašistického skinheada, který byl zavražděn v roce 2008. Na velkém vzpomínkovém koncertě v Praze jsme přispěli distrem, participovali jsme na vzpomínkovém koncertě v České Třebové a vyvěsili transparent „Nezapomeneme, neodpustíme“ v Hradci Králové.

Anarchistický knižní festival se letos konal na Klinice a do programu přispěla i Anarchistická federace. Připravili jsme rozsáhlé pojetou vzpomínku na významného místního anarchistu Michaela Kácha, od jehož úmrtí právě uběhlo 75 let. V sobotu 9. května dopoledne jsme zorganizovali vycházku spojenou s naší dřívější aktivitou na záchranu Káchova hrobu. Na tu navazovala beseda k osobnosti M. Kácha a vztahu anarchistů zajímajících se o historii hnutí k němu. Zároveň si návštěvníci bookfairu mohli prohlédnout výstavu o Káchovi a zakoupit brožuru *Michael Kácha (1874-1940)*, kterou vydalo Nakladatelství AF a jejíž prodej je beneficí na nový náhrobek.

Během roku jsme také opakovaně vzpomněli na našeho bývalého člena Romana Kullu, který nás opustil 7. ledna 2015.

OSTATNÍ AKCE

Podobně, jako jsme se zapojili na konci 90. let do mezinárodních protestů proti Multilaterální dohodě o investicích a dopadům politiky nadnárodních finančních institucí, přidali jsme se nyní k boji proti transatlantické smlouvě o investicích, známé pod zkratkou TTIP. V rámci demonstrace 18. dubna, která se konala jako součást globálního dne akcí proti TTIP, jsme společně s INR zorganizovali „Antikapitalistický blok“ a své vymezení se vůči kapitalu jako takovému jsme prezentovali i během našeho proslovu.

V době letních prázdnin se konal již jedenáctý ročník anarchistického tábora pro malé i velké, který je vždy příležitostí pro neformální setkání v jiném prostředí a napříč generacemi.

V rámci místních skupin jsme participovali na různých kulturních, benefičních a osvětových akcích, například na olomouckém Rapu bez servítek, brněnském Protestfestu, plzeňských bezpečnostních zónách, na některých akcích na Klinice apod. Skupina AF-Východ podpořila kampaň iniciativy „Limity jsme my“ a zahájila pořádání pravidelných promítacích večerů.

Individuálně jsme se zapojovali do akcí na podporu pracujících, například při veřejných akcích na podporu bývalých zaměstnanců restaurace Řízkárna, kterým nebyla vyplacena mzda, či v lednu při akčním dni proti Amazonu. Podpořili jsme demonstraci proti násilí na lidech bez domova, protest proti novele zákona o pomoci v hmotné nouzi, demonstraci za klimatickou spravedlnost a další.

NAKLADATELSTVÍ AF

Začátkem roku vydalo nakladatelství AF v edici Poezie dvě básnické sbírky. Jinak vedle již výše uvedených publikací byly vydány „kapesní“ brožury *Historie anarchismu na Kavkaze*, *Sociální protestní hnutí v 21. století a Ukrajina 2013-2014: pohled anarchistů*. Po delší odmlce byla oprášena komiksová edice a vyšel příběh *Likvidátor ve Španělsku 1937*.

Mnohem rozsáhlejší publikací byla kniha, kterou jsme připravili ve spolupráci s AFA - *Neviditelné vraždy* od ruského antifašisty a umělce Ilji Falkovského, jenž metodou koláže zpracoval soudní protokoly z procesů s ruskými neonacistickými vrahy. Jako doplněk ke knize jsme přinesli v jednom z čísel *Existence* obsáhlý rozhovor s autorem.

Každý měsíc jsme vydali jedno číslo nástěnných novin A3, které reagovaly na aktuální témata fašizace společnosti, potřeby autonomních center, voleb v Řecku, situace uprchlíků, policejního špehování a kriminalizace odporu či snahy mainstreamizovat LGBT.

Anarchistická revue *Existence* vycházela opět se svou byrokraticky přesnou periodicitou. Hlavní témata jednotlivých čísel byla „Commons“, „Radikální levice“, „Úspěchy“ a „Tajní a represe“. Na každé číslo navázal „Existenční večírek“, diskusní akce s veganou večeri pořádané v pražském infocentru Salé.

S našimi publikacemi se mohli čtenáři setkat jak na pravidelných distribučních místech, tak na mnoha koncertech a dalších akcích. Prezence tiskovin AF proběhla i v rámci přednášky na Fakultě sociálních věd o vývoji české anarchistické publicistiky od roku 1990.

Dále AF podpořila vydání 9. čísla dětského časopisu *Klíčení*, které má po změně redakčního kolektivu odlišnou podobu oproti osmi číslům předešlým.

**PROTI STÁTU A KAPITALISMU!
ZA SVOBODU A SAMOSPRÁVU!**

www.afed.cz

afed@afed.cz

Anarchistická
federace

v roce 2015

Anarchistická federace (AF) byla založena v létě 1995 s cílem dát anarchistickému hnutí v Česku organizovanou podobu a napomoci tak lokálním skupinám i jednotlivcům koordinovat vzájemně své aktivity, efektivně spolu komunikovat, podnikat společné akce a rozvíjet různé projekty napříč regiony. AF se hlásí k široce pojatému směru sociálního anarchismu, jehož cílem je zejména propagace anarchistických myšlenek a budování hnutí a struktur, které jim mohou být základem pro uplatňování v praxi, ať již „tady a teď“ či v revoluční perspektivě. Postavení všech členů a členek federace je rovnocenné, neexistuje žádná forma hierarchie, veškerá rozhodnutí jsou činěna zdola se snahou o vzájemný konsenzus. Jednotlivé lokální skupiny pak rozhodují o své činnosti samostatně a informují o ní zbytek federace na sjezdech, které se konají zpravidla na jaře a na podzim. Mnozí z nás jsou aktivní i v jiných aktivistických kolektivech, například ve skupinách Food not Bombs (FNB), či se kolektivně i individuálně podílíme na akcích a projektech jiných antiautoritářských organizací. Mezi ty, které jsou nám nejbližší, patří Antifašistická akce (AFA), Iniciativa Ne rasismu! (INR) či Volná komunita VAP. Naše organizace je součástí Internacionály anarchistických federací (IFA).